

ახალგაზრდული სექტაკლი

რიბოფდოვის თეატრის ახალ დადგმას „ჩვეულებრივ სასაწყაულს“ სამართლიანად შეიძლება ეწოდოს ახალგაზრდული. დამდგმელ-რეჟისორ ნანა დემეტრაშვილისათვის ეს სადიპლომო სექტაკლია, აკადემიის სტუდენტ მურაზ მურვანიძისა და ასპირანტ-კომპოზიტორ ვაჟა აზარაშვილისათვის — პირველი დამოუკიდებელი ხაშრომი თეატრში, ნელი კილასონიძისა და ანზორ გვაძიასათვის — აქტიორული დებიუტები.

ხალისიანი გახსოვნილება სუფევს დარბაზში. შვარცის ზღაპრის გმირები იცინიან და დასცინიან, ტირიან და განიცდიან, უყვართ და ჩვენც აჯავყარებენ. ისინი ცხოვრობენ სცენაზე.

ზღაპრულ ატმოსფეროს ქმნის მხატვარი, სატირიკულ მხილებამდე დაჰყავთ თავიანთი გმირები ა. ლევინს (მეფე), რესპ. დამს. არტისტს ი. ზოლოზინს (მინისტრი), ლ. გავრილოვს (პირველი მინისტრი), ვ. პაშას (სეფე ქალი), ვ. კუხალეიშვილს (ორიენტა), სიყვარულის ყოვლისშემძლე ძალას გვიჩვენებენ ნ. კილოსანიძე (მეფის ასული) და ა. გვაძაბია (დათვი), შესაბამისი მუსიკით მიჰყვება კომპოზიტორი შეყვარებულებსა და მეფის ამაღლას. სექტაკლის საერთო გადაწყვეტაში და ცალკეულ მიზანსცენებში რომანტიკულად ამაღლებული და კომიკური სიტუაციების სინთეზს აღწევს ახალგაზრდა რეჟისორი.

მოუხედავად იმისა, რომ მთავარი როლის (ჯადოქარი) შემსრულებელი მსახიობი (გ. ვოლინეცი, რესპ. დამს. არტ.) ამოვარდნილია სპექტაკლის საერთო გადაწყვეტიდან, ხოლო ზოგიერთ მსახიობს ადგილებში ღალატობს ზომიერების გრძნობა, შვარცის „ჩვეულებრივი სასაწყალი“ ახალგაზრდა შემოქმედთა პირველი საგულისხმო ნაბიჯია.

ტ. პარტველიშვილი

კომპოზიტორი ვ. აზარაშვილი, რეჟისორი ნ. დემეტრაშვილი. მხატვარი მ. შორანიძე

